

[KOCIUGA *sb f*

G sg kociugi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Narzędzie do wygarniania węgla z pieca chlebowego; pogrzebacz; może też miotła; tu przen i pogard.
o księżej gospodyni: Ić, zawołaj ty kociugi, Niech pokinie w kuchni statki (-) Pani Masio! póc do
księdza, A gotuj się wnet do tańca. *DramStp* I 616.*

FP